

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی عملکرد حسن بن زید با حسن بن علی اطروش با تاکید بر رویکرد مذهبی و فرهنگی

محل انتشار:

دوفصلنامه شیعه پژوهی، دوره 5، شماره 16 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد شورمیج - دانشیار گروه تاریخ دانشگاه پیام نور

ولی الله مرادیان - دانش آموخته دکتری مدرسی معارف اسلامی گرایش تاریخ و تمدن اسلامی مرکز تحصیلات تکمیلی دانشگاه پیام نور و عضو هیئت علمی گروه معارف اسلامی دانشگاه پیام نور

رمضان رضایی - استادیار گروه تاریخ، تمدن و انقلاب اسلامی دانشکده الهیات دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

حسن بن زید معروف به داعی کبیر (حک: ۲۵۰-۲۷۰ق) و حسن بن علی معروف به ناصر کبیر (حک: ۳۰۱-۳۰۴ق) در دوران زمامداری شان در طبرستان و دیلم، به مقوله دین و پیشرفت تشیع زیدی توجه داشته اند؛ اما با توجه به شرایط تاریخی و شخصیتی آن دو، داعی کبیر از منظر سیاسی و ناصر کبیر از جنبه دینی و فرهنگی فعالیت بیشتر و موفق تری داشته اند؛ از این رو هدف مقاله حاضر بررسی و تبیین عملکرد این دو شخصیت به ویژه از لحاظ دینی و فرهنگی است؛ پس مسئله اصلی پژوهش، مقایسه و ارزیابی عملکرد داعی کبیر با ناصر کبیر به ویژه از منظر دینی است و اینکه هر یک از آن دو چه تاثیراتی از لحاظ دینی گذاشتند. در پی این مسئله این فرضیه مطرح می شود که داعی کبیر یک زیدی متعصب بوده و در ترویج تشیع زیدیه تلاش کرده است؛ اما ناصر کبیر علی رغم داشتن مذهب زیدی به فقه امامیه متمایل و نزدیک بوده است. در این پژوهش با روش توصیفی و تحلیلی به مسئله اصلی تحقیق پرداخته می شود. نتایج پژوهش نشان می دهد اقدامات دینی ناصر کبیر در دیلم و طبرستان یکی از زمینه های گرایش علویان از تشیع زیدی به تشیع امامی بود و گرایش برخی از شاگردان ناصر کبیر به تشیع امامی، بیانگر این قضیه است.

کلمات کلیدی:

علویان، طبرستان، داعی کبیر، ناصر کبیر، شیعه زیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248574>

